

de, jamen det gør man ikke. Men det, som er det vigtige for mig her, er egentlig, at et af forsvarsministerens vigtigste argumenter for at sige, at alle de påstande, alle de ting, som også blev bevist i »Den hemmelige krig«, er det rene nonsens, at det er totalt utroværdigt, er, at danske soldater aldrig går med flag på skulderen. Det var virkelig hovedangrebspunktet for forsvarsministeren i de dage.

Når nu det viser sig, at der faktisk er soldater, der kommer og siger, at de gik med et flag på skulderen, så må man da sige, at forsvarsministerens hovedangrebspunkt for den der film smuldrer en lillebitte smule væk. Det må man nok konstatere. Og det er derfor, at vi i Enhedslisten går op i noget, som tilsyneladende kan virke ret ligegyldigt, nemlig et flag på skulderen. Det er bare endnu en af mange ting, som viser, at den her sag bør undersøges.

Men jeg har stadig ikke fået svar på, hvorfor vi ikke kan få en uvildig undersøgelse, når nu der svæver forskellige versioner af virkeligheden, eller hvad man skal kalde det, rundt i pressen og andre steder.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Uanset hvor tit hr. Rune lund nævner det, har jeg aldrig sagt, at man aldrig har gået med flag. Jeg har selv set billeder, det er de fleste, hvor de har været uden flag, og enkelte billeder, hvor de har været med flag. Men det ændrer ikke på det forhold, at når man læser denne ubrudte række af indberetninger skrevet af soldater på stedet på daværende tidspunkt i 2002, bliver der beskrevet to tilfælde.

Når nu hr. Rune Lund er så interesseret i at læse aviser, så synes jeg jo, hr. Rune Lund skulle prøve at udvide sin horisont og læse Nyhedsavisen fra i dag; så vil hr. Rune Lund se, at der er en, der i fuldstændig firkantede vendinger afviser det, som blev sagt i går i TV-avisen. Men jeg er godt klar over, at det ikke passer ind i hr. Rune Lunds verdensbillede, og derfor kan man jo bare gøre som Dolph, lukke øjnene og stikke fingrene i ørene og sige lalala. Men det er bare ikke så entydigt, som hr. Rune Lund siger.

Der kommer ikke en undersøgelse, for der er ikke noget at undersøge. Vi har de rapporter, der skal til for at give det korrekte svar til hr. Rune Lund og andre medlemmer af Folketinget, og det gjorde vi den 13. december 2006.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så går vi tilbage til hovedspørgeren, hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Det er ikke så entydigt, sagde forsvarsministeren og brugte det som argument for, vi ikke skulle have en undersøgelse. Det må stå for ministerens egen vurdering, at man kan få tingene til at hænge sammen på den måde.

Jeg vil bare sige, at vi altså har to udsagn: Fra en officer, der angiveligt hedder Norman Kristiansen, der siger det ene til Forsvarskommandoen, og en anden officer, som jeg ikke lige kan huske navnet på, men som også er navngivet, og som siger det modsatte. Sådan står sagerne.

Så siger forsvarsministeren – og det er mit afsluttende spørgsmål – at vi på baggrund af alle de rapporter, der er blevet sendt hjem, ved, det kun var to episoder, og at vi selv har set de to rapporter. Det er korrekt, men hvad med alle de andre rapporter? Når vi kunne få lov til at se de to, som ministeren henholder sig til, kan vi så også få lov til på samme vilkår at se alle de andre?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Nej, hr. Frank Aaen får ikke lov til at se de andre rapporter. Men jeg kan love hr. Frank Aaen, at der kun er de to episoder. Skulle jeg stå – hvad skal vi sige – med hovedet i løkken og lyve over for hr. Frank Aaen? Jeg kan garantere hr. Frank Aaen, at der kun er beskrevet to tilfælde, hvor vi tilbageholdt afghanere, som efterfølgende blev overdraget til amerikanerne.

Men det, det jo handler om nu, er, at vi altså har en hr. Frank Aaen og en hr. Rune Lund og andre fra oppositionen, som tror mere på en amerikansk forhørsleder, som vistnok kan huske noget, der skete 5 år tilbage i tiden. Dem tror man mere på end de soldater, der var ude på stedet, og som skrev daglige rapporter.

Der må jeg sige til hr. Frank Aaen og andre i oppositionen, som har været ude at beklukke troværdigheden i den rapport, vi har lavet: Jeg tror mere på soldaterne. Jeg har tillid til de soldater, der var udsendt i 2002, og som skrev rapporterne hjem til Danmark. Det er dem, jeg henholder mig til. Og den tro på soldaterne har jeg ikke tvivlet på en eneste gang i den her sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.